

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 69P/94/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223204502
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Mužilová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2023:1223204502.1

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II v Bratislave, v právnej veci maloletých detí: Š. C., H.. XX.XX.XXXX B. H. C., H.. XX.XX.XXXX, toho času bytom na neznámom mieste v Českej republike, deti matky: P. F., H.. XX.XX.XXXX, štátna občianka Slovenskej republiky, trvale bytom N. XX, Š., toho času bytom na neznámom mieste v Českej republike, a otca: Š. C., H.. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky, trvale bytom Š., toho času N. Ú. na N. R. X. K. Ž., N. M. Č.. XX, Ž., o návrhu otca o nariadenie návratu maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, takto

rozhodol:

- I. Mestský súd Bratislava II v y h l a s u j e, že nemá právomoc vo veci konať.
- II. Súd konanie z a s t a v u j e .
- III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným Mestskému súdu Bratislava II dňa 24.11.2023 sa otec domáha nariadenia návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu, Slovenskej republiky. V návrhu otec uviedol, že matka odniesla maloleté deti bez jeho súhlasu a vedomia do Č. Q., s čím v plnom rozsahu nesúhlasí. Obe deti majú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, pričom ich prípadom sa už zaoberá Okresný súd Nové Zámky, kde je konanie vedené pod sp. zn. 8P/111/2023 a taktiež i oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí, soc. kuratela H. T.. Kontaktoval aj Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže. Na odporúčanie Okresného súdu H. T. podáva tento návrh o navrátenie maloletých detí na Slovensko, a to na adresu ich trvalého pobytu. Bývala družka najskôr odišla k jej rodičom, kde bývali na adrese: S. XXX/X F., na tejto adrese bola uvedená skutočnosť preveriť aj česká sociálna kuratela, ktorá nezistila žiadne zanedbávanie detí. Po šetrení sa matka detí z neznámeho dôvodu odsťahovala na neznámu adresu. Následne bolo zistené, že matka údajne býva v tom istom paneláku, ale u svojej E. Z. E., kde sa musia deti deliť o jednu izbu s matkou a jej kamarátkou, pričom táto kamarátka je neznámym človekom pre deti a týmto konaním a správaním je podľa otca zrejmé, že sa nezaujíma o šťastie ich detí, ale iba o svoje vlastné šťastie a pohodlie, pričom nie je schopná deťom zabezpečiť adekvátne bývanie. Maloletý Š. navštevuje základnú školu v F., pričom v poslednom telefonickom kontakte mu povedal, že ho v škole šikanujú a maloletá H. do škôlky N. Č. nenastúpila, aj napriek tomu, že má už Š. Q.. Deti nemajú v Česku kamarátov a ani zázemie, no v mieste ich trvalého pobytu majú kamarátov, starých rodičov a tu bude o deti riadne postarané. Po prepustení sa chce o deti riadne starať, tak ako tomu bolo pred jeho nástupom do výkonu trestu. Od malička boli deti N. Š.V., kde navštevovali obaja škôlku B. Š. bol riadne prihlásený a prijatý na základnú školu C. XX, Š.. Na základe uvedeného žiada o prehodnotenie a vyhovieenie jeho návrhu, aby sa životy detí vrátili do normálu a tiež aby boli podporované ich záľuby, ktoré sa majú ďalej rozvíjať. K návrhu otec nedoložil žiadne listinné dôkazy.

2. Súd sa najskôr zaoberal otázkou, či je v jeho právomoci konať a rozhodnúť o návrhu otca a oboznámil sa so skutočnosťou, že maloleté deti sa v súčasnosti nachádzajú v Českej republike.

3. Podľa čl. 7 ods. 2 druhej vety Ústavy Slovenskej republiky právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

4. Týmto právne záväzným aktom v predmetnej veci je Nariadenia Rady (EÚ) č. 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (ďalej len „Nariadenie“), ktoré má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, preto je ho potrebné aplikovať prednostne podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a je priamo vykonateľné v členských štátoch Európskej únie s výnimkou Dánska.

5. Podľa článku 12 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu dňa 25.10.1980, publikovaného v oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky pod č. 119/2001 Z. z. (ďalej len „Dohovor“), ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo zadržané podľa čl. 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správny orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa.

6. Podľa článku 22 Nariadenia, keď osoba, inštitúcia alebo iný subjekt, ktorý sa domnieva, že bolo porušené opatrovnícke právo, podá priamo alebo s pomocou ústredného orgánu na súd členského štátu návrh na vydanie rozhodnutia podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, ktorým sa nariaďuje návrat dieťaťa mladšieho ako 16 rokov, ktoré bolo neoprávnene premiestnené alebo zadržané v inom členskom štáte ako členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, uplatňujú sa popri Haagskom dohovore z roku 1980 články 23 až 29 a kapitola VI tohto nariadenia.

7. Podľa článku 18 Nariadenia, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať vo veci samej a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

8. Podľa § 161 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

9. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa článku 105 bod 2. Nariadenia, toto nariadenie sa uplatňuje od 1. augusta 2022, s výnimkou článkov 92, 93 a 103, ktoré sa uplatňujú od 22. júla 2019. Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

11. Konanie o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, podľa Šiesteho dielu Druhej časti zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) sa vzťahuje na prípady, kedy sa rodič alebo iná osoba, ktorá sa s dieťaťom presťahuje z cudziny na Slovensko, pokiaľ druhý rodič alebo iná osoba, ktorá má právo starostlivosti o dieťa podľa právnych predpisov krajiny, v ktorej malo dieťa doposiaľ obvyklý pobyt, nesúhlasila s tým, aby sa dieťa z cudziny na územie Slovenskej republiky presťahovalo, alebo o premiestnení dieťaťa nebola vôbec informovaná a hneď ako sa o ňom dozvedela, nesúhlasila s ním.

12. Pri skúmaní podmienok konania súd zistil, že danom prípade ide o taký nedostatok podmienky konania, pre ktorý nemožno v konaní ďalej pokračovať. Slovenské súdy nemajú právomoc v danej veci konať, nakoľko z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že maloleté deti boli premiestnené z územia Slovenskej republiky do Českej republiky. V konaní o návrat maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní majú v súlade s Nariadením právomoc konať orgány členského štátu, kde sa maloleté dieťa nachádza, teda v danom prípade príslušné justičné orgány Českej republiky. Tunajší súd by bol príslušný na rozhodovanie v prípade, ak by išlo o neoprávnené premiestnenie maloletého dieťaťa na územie Slovenskej republiky, a nie naopak. Otec má právo podať návrh na nariadenie návratu maloletých detí pri neoprávnenom premiestnení do cudziny na príslušný súd štátu, kam boli deti podľa jeho tvrdení neoprávnene premiestnené, teda na príslušný súd v Českej republike, ako aj právo obrátiť sa na ústredný orgán v zmysle článku 7 Dohovoru, ktorým je Centrum pre

medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, so sídlom Špitálska 8, Bratislava. Vzhľadom na to, že v danej veci nie sú splnené podmienky konania, súd konanie zastavil.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na súdu proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.